

Peter Cuijpers

Een gebed om Gods leiding en bescherming

Psalm 25

David is in zielenood, vijanden hebben hem in het nauw gedreven. In zijn nood richt hij zijn ziel op God (JHWH), op Wie hij vertrouwt. Hij verootmoedigt zich en bidt of God de zonden van zijn jeugd niet wil gedenken. Tevens vraagt hij of God zijn vertrouwen in Hem niet wil beschamen, opdat zijn vijanden zich niet over hem zullen verblijden (vs. 1-2). Maar hij weet het zeker: allen die God verwachten, worden niet beschaamd. David rekent zich tot hen die God verwachten (vs. 5, 21). Zij echter, die zonder reden trouweloos handelen, hoeven niet op Gods hulp te rekenen; deze mensen zullen beschaamd uitkomen (vs. 3).

Het kan zomaar gebeuren dat je van het ene op het andere moment in de problemen raakt. In het geval van David waren het zijn vijanden, die hem in benauwdheid hadden gebracht. Het hoeven niet altijd vijanden te zijn, maar mensen kunnen ons behoorlijk in de problemen brengen. Bijvoorbeeld je partner, die van je wil scheiden. Die slag onder de gordel had je niet zien aankomen! Of je werkgever die tussen neus en lippen te kennen geeft dat je wordt ontslagen, en dat na vijftientig jaar trouwe dienst! Door dit soort slecht-nieuws-berichten ben je uit het veld geslagen, maar al snel komen dan de waarom-vragen.

Je zit met tal van vragen, en misschien zie je geen uitweg uit de problemen? Waarom is dit mij overkomen, en hoe nu verder? Daarover gaat het in deze Psalm. David laat zich niet zomaar uit het veld slaan; hij richt zich in zijn benauwdheid, teleurstelling en verdriet tot God. Hij vraagt om Gods leiding in zijn leven: *'HEERE,*

maak mij Uw wegen bekend, leer mij Uw paden' (vs. 4). Wegen en paden zijn om te bewandelen. Dus niet bij de pakken blijven neerzitten, het leven gaat verder!

In vers 5 vraagt hij voor de tweede keer of God hem wil leren. David was een man die van God wilde leren. Hoe mooi is dat! Hij vertrouwde op de HEERE met heel zijn hart en steunde niet op zijn eigen inzicht (Spr. 3:5-6). Bent u/jij de weg kwijt? Bewandel dan het pad dat David ons is voorgegaan. Het middel dat God gebruikt om ons te leren is Zijn waarheid. Gods waarheid staat in Zijn Woord, de Bijbel; daarin maakt God ons Zijn wegen bekend, daarin wil Hij ons met behulp van de Heilige Geest leiden. En misschien krijgen we niet op al onze vragen een antwoord, maar we gaan wel ontdekken welke wegen God voor ons heeft uitgestippeld.

David zegt: *'U bent de God van mijn heil; U verwacht ik de hele dag?'* (vs. 5). Kunnen we deze belijdenis van David nazeggen? Zo niet, zoek dan vandaag nog uw toevlucht tot de Heere Jezus. Verwacht het van Hem, Hij wil ook uw/jouw Heiland zijn.

In vers 6 beroept David zich op Gods barmhartigheden, die van eeuwigheid zijn. David plaatst zich hiermee op de bodem van de genade. Genade is iets wat je krijgt en niet verdient. En barmhartigheid is dat je medelijden hebt met iemand en hem de helpende hand biedt. Denk maar aan de 'barmhartige' Samaritaan, die in tegenstelling tot de priester en de Leviet, medelijden had met het slachtoffer langs de kant van de weg en hem de helpende hand bood (Luk. 10:30-37).

Vanaf vers 7 somt David een drietal zaken op die een verhindering kunnen zijn om Gods leiding in ons leven te ervaren:

1. Zonden

God kan geen gemeenschap hebben met onze zonden. *'Zie, de hand van de HEERE is niet te kort dat ze niet zou kunnen verlossen, en Zijn oor is niet toegestopt dat Hij niet zou kunnen horen.'* Dat is het probleem niet! Het probleem zijn onze zonden: *'Maar uw ongerechtigheden maken scheiding tussen u en uw God, uw zonden doen Zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij u niet hoort'* (Jes. 59:1-2). Het grote verschil tussen toen en nu: David leefde voor het kruis, en wij leven na het kruis. Het zondeprobleem is eens en voor altijd opgelost op het kruis van Golgotha.

David zegt: *'Denk niet aan de zonden (...) of overtredingen'* (vs. 6). De schrijver van de Brief aan de Hebreeën zegt: *'Ik zal (...) hun zonden en wetteloosheden geenszins meer gedenken. Waar nu vergeving hiervan is, daar is geen offerande meer voor de zonde'* (Hebr. 10:14-18). De Heere Jezus is voor onze zonden gestorven. Zijn bloed

reinigt ons van alle zonde, maar om in gemeenschap met God te blijven zullen we onze zonden moeten belijden, want God kan geen gemeenschap hebben met onze zonden (1 Joh. 1:7-9). David vat het bovenstaande in één zin samen: *'Goed en waarachtig is de HEERE, daarom onderwijst Hij zondaars in de weg'* (vs. 8).

2. De vreze van de HEERE

De vreze van de HEERE is voor veel christenen een oubollige uitdrukking; niet meer van deze tijd! Het diep ontzag voor de HEERE is bij velen ver te zoeken, God is hun 'maatje' geworden. Niets maatje! Als we Gods leiding in ons leven willen ervaren, dan is de vreze van de HEERE een voorwaarde die God stelt: *'Wie is de man die de HEERE vreest? Hij onderwijst hem in de weg die hij moet kiezen'* (vs. 12). Dus de man die God vreest, mag rekenen op Gods leiding in zijn leven, in de weg die hij moet kiezen. Met zo iemand gaat de HEERE vertrouwelijk om (vs. 14). Vertrouwelijk betekent voor ons: dat we met diep ontzag met God omgaan, zoals Esther met diep ontzag omging met koning Ahasveros (zie Esther 5:1-8).

3. Voortdurend gericht zijn op de HEERE

David zegt: *'Mijn ogen zijn voortdurend gericht op de HEERE'* (vs. 15). David verwachtte het van de HEERE; hij was alert op Gods leiding in zijn leven. Ook wij worden opgeroepen ons oog voortdurend gericht te houden op de Heere Jezus, de overste Leidsman en Voleinder van het geloof (Hebr. 12:2). Hij is onze 'Leidsman', Degene die ons de weg wijst door dit tranendal. Door onze ogen voortdurend op Hem gericht te houden, voorkomen we dat we moe worden en in onze zielen bezwijken (Hebr. 12:3). Evenals David had Jezus te maken met vijanden die Hem haatten met een dodelijke haat (Ps. 25:19). Maar om de vreugde die vóór Hem lag, heeft Hij het kruis verdragen, terwijl Hij de schande heeft veracht (Hebr. 12:2-3).

Hij, onze Leidsman, zit nu aan de rechterzijde van de troon van God en wijst ons de weg die naar de eeuwige heerlijkheid voert. De weg naar de troon leidt via het kruis. Geen gemakkelijke weg, maar wél de weg die God ons aanwijst: *'De Geest Zelf getuigt met onze geest, dat wij kinderen van God zijn. En zijn wij kinderen dan ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus, als wij inderdaad met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden'* (Rom. 8:16-17).

David eindigt deze Psalm met een bede om redding en bewaring. Wat David toen nog niet wist, weten wij wel: doordat hij zijn toevlucht had genomen tot de HEERE,

is hij niet beschaamd geworden. Het laatste vers verplaatst ons profetisch naar de tijd die in de Schrift de Grote Verdrukking of de tijd van Jakobs benauwdheid wordt genoemd (Jer. 30:7; Matt. 24:21). Wie bekend is met de wegen van de HEERE, weet dat de gemeente vóór die tijd zal worden opgenomen in het Vaderhuis (Joh. 14:1-3; 1 Thess. 4:15-18; 1 Kor. 15:51-52; Openb. 3:10). Maar in die tijd van benauwdheid zal het gelovig overblijfsel uit Israël bidden: *‘O God, verlos Israël uit al zijn benauwdheden.’* En daar kunnen we alleen maar Amen op zeggen.
